

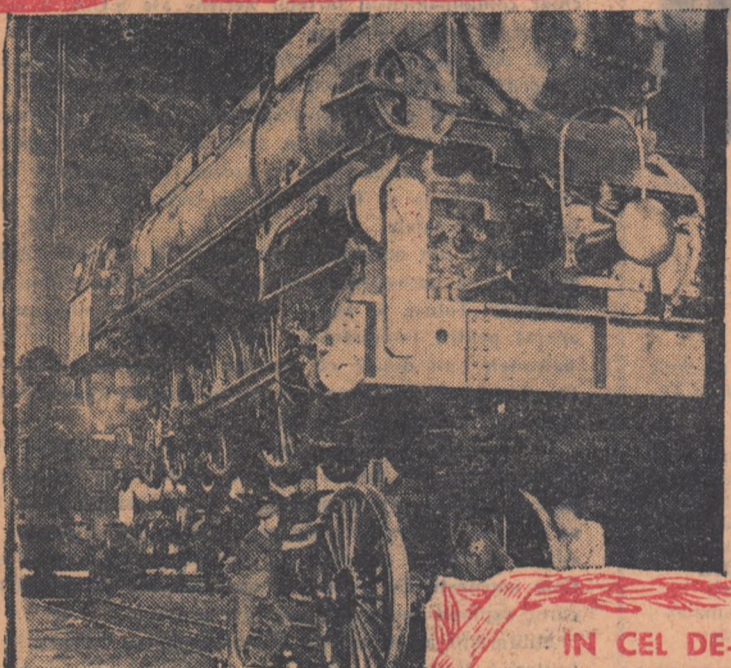
Scinteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 14 (470) miercuri 15 feb. 1956 * 4 pag. 15 bani

DE ZIUA CEFERIȘTILOR

Dragi pionieri

Imi amintesc ca azi de zilele lui februarie 1933... La chemarea partidului, 7000 de ceferiști de la Grivița s-au ridicat la luptă împotriva regimului burghezo-moșieresc. Era o luptă dreaptă unde noi, muncitorii, ceream o viață mai bună, mai omenească.

Astăzi, lupta muncitorilor ceferiști e lupta pentru depășirea normelor, pentru mărirea producției.

Ca mecanic de locomotivă, eu mi-am luat angajamentul să fac cât mai multe economii prin folosirea combustibilului inferior, iar în loc să dau locomotiva în reparație generală la 60.000 km., printr-o îngrijire mai atentă o voi da la 100.000 km. Așa înțeleg eu să contribuie la îndeplinirea noului nostru cincinal.

Stefan LUNGU
Erou al Muncii Socialiste
Depoul C.F.R. „Chivu Stoica” — București

IN CEL DE-AL II-LEA CINCINAL:

- Se va mări parcul de vagoane marfă cu 10.500-11.000 vagoane.
- Se vor construi cel puțin 500 de vagoane pentru călători.
- Se vor construi 500 de locomotive de putere și randament sporit.

O sărbătoare a noastră

Chiar dacă vom fi învinuiți de prea puțină modestie, noi mărturisim totuși că întâmpinăm ziua ceferiștilor ca pe o sărbătoare a noastră... Ce-i drept, nu sintem încă ceferiști în adevăratul înțeles al cuvântului, dar asta nu ne stingherește; odată și-odată, vom deveni sigur ceferiști! Deocamdată, încercăm să deprindem meșteșugul manipulării tabloului de comandă, să învățăm alfabetul morse și regulile de circulație. Dealtfel, facem și călătorii; și dacă trenul nostru nu-i decât un trenuleț în miniatură care pufăie pe-o machetă a Văii Prahovei, asta ia răși nu-i nimic. Pește cîțiva ani vom conduce trenuri adevărate de-a-lungul și de-a-latul patriei!

...Iată ce ne îndeamnă să întâmpinăm ziua ceferiștilor ca pe o sărbătoare ce-i și a noastră.

Pionierii din CERCUL C.F.R.
DE LA PALATUL PIONIERILOR DIN BUCUREȘTI

TE CINSTIM GRIVIȚĂ ROȘIE!

Acum 23 de ani. Februarie...

Era frig. Mizeria se adunase în viața muncitorilor mai multă de cât săpăda iernii.

Muncitorii Griviței, conduși de Partidul Comunist, s-au ridicat la luptă. Grivița devenise o cetate, o glorioasă cetate a proletariatului. Intre zidurile sale fumurii muncitorii au scris, prin fapte, o pagină glorioasă din istoria țării.

Era marea grevă a muncitorilor ceferiști, din februarie 1933.

Februarie 1956.

Pionieri, din toate școlile, vin la Grivița Roșie să afle cum au luptat muncitorii pentru viața noastră de azi.

Iată, intrând în uzină pioniere de la Școala elementară Nr. 62. Sint emoționate. E emoția care te cuprinde ori de câte ori pășești prin locuri istorice. Printre pioniere se află doi tovarăși, mai în vîrstă. Marinescu Oprea și Popescu Alexandru, vechii ceferiști, participanți la greva din 1933.

Împreună trec prin locurile pe unde au fost marile întâmplări și reamintesc zilele acelea. Au trecut mulți ani,

s-a schimbat o lume, dar n-au uitat nimic.

— Dragi pionieri, începe evocarea tovarășului Marinescu, voi v-ați născut în ajunul eliberării, ori chiar în ziua ei. De asta voi nu știți ce trai amar era înainte pentru muncitori...

...Și povestește, poveste tristă, despre crize, curbe de sacrificiu, pregătiri de război, concedieri, greve, prigoană, arestări.

...La 15 februarie 1933, toți muncitorii ceferiști am părăsit lucrul și ne-am strîns în această curte. Eram mii de luptători. Mii de inimi — o singură hotărîre: nu părăsim uzina pînă nu ni se face dreptate. Altfel să-și facă singuri, domnii, căi ferate și locomotive!

Eram conduși de tovarăși neînfricați, comuniști.

Iată, de acolo de sus, tînărul pușin mai răsărit de cit voi, Vasile Roaită, suna neîncetat sirena grevei. Chemații de sirena lui Roaită, au venit aici mii și mii de muncitori din tot Bucureștiul. Noi eram aici în curte, iar el după gardul acela. Eram mulți, foarte mulți.

Veneau copii și femei, împărțeau cu noi bucățica de piine care mai era acasă.

Capitaliștii, tremurînd de minie, dar și de teamă au adus armata. A început lupta. Noi cu miinile goale, ei cu mitraliere. Trăgeau în noi, în femei și copii. Și totuși apăram fiecare metru. Nu-i loc pe acest pămînt pe care căl-

căm acum, din care să nu fi mușcat muncitorii atunci.

Lupta a continuat și a doua zi, în 16 februarie. Sute de muncitori au udat pămîntul acesta cu sînge. Au fost arestați mii de tovarăși, spitalele gemeau de răniți. Grivița a fost înecatã în sînge, dar Grivița Roșie n-a încetat lupta.

*

Alte chemări vestește acum sirena lui Roaită, chemări noi. Foștii greviști, ori muncitori mai tineri, toți uniți, conduși de partid, înscriu în istoria glorioasei uzine alte realizări: realizări minunate în producție.

Războiul a distrus o mare parte a uzinei. Muncitorii au ridicat-o aproape din temelii, mai mare, mai puternică, știind că de-acum e uzina lor.

În anii primului cincinal, au continuat marile construcții, s-au ivit noi oameni de nădejde. Peste 700 de fruntași în muncă are Grivița Roșie. Despre realizările lor, chiar și o singură cifră poate să spună multe: în cinci ani productivitatea muncii a crescut cu 70,6 la sută.

Asemenea fapte nu se pot petrece de cit într-un stat în care stăpîni sint cei ce muncesc.

Grivița Roșie se află în primele rînduri ale luptei pentru socialism.

...După neuitata vizită pionierii s-au oprit în fața plăcii comemorative, din curtea uzinei, și au salutat amintirea mcuitaților eroi din februarie 1933.

Te cinstim Grivița Roșie!
Șerban VOICU

Pionierii sovietici cinstesc cel de al XX-lea Congres al P C U S

Vagoane pentru tractoriști

În timpul muncilor de la cimp, tractoriștii din sovhozul Novocerkassk locuiesc în vagoane speciale care pot fi mutate dintr-un loc în altul. Pionierii din sovhoz au hotărât să construiască în atelierul de la școala lor două vagoane pentru tractoriști. Propunerea a plăcut tuturor și munca a început.

Acum pionierii fac din scinduri pereții vagoanelor și lucrează la dușumele. Ei au promis să termine lucrarea până în ziua deschiderii celui de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist. A. POGREBNOI secretarul comitetului raional al Komsomolului reg. Akmolinsk raionul Novocerkassk

Se va inaugura un muzeu

În ziua deschiderii celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S., tinerii cercetători ai finutului natal de la Casa pionierilor din orașul Serpuhov vor tăia panglica de la intrarea în muzeul tinerilor cercetători ai finutului natal.

Musafirii vor fi conduși la început în camera unde, pe standuri mari, sînt prezentate mostre din toate produsele fabricate în uzinele și fabricile raionului.

A doua cameră este rezervată bogățiilor naturale și istoriei finutului natal. Pe crengi stau nemişcate păsările (impăiate cu multă măiestrie). În vitrine sînt prezentate alte mostre de diferite minerale folositoare. Alături — pot fi văzute lucruri prețioase, găsite de tinerii cercetători: un dinde enorm de mînt, cuște făcute de omul primitiv și obiecte din cremene. Mindria tinerilor cercetători ai finutului natal este o machetă mare a orașului lor natal. Lucrul cel mai însemnat, este însă că, toate obiectele — polițele de lemn, vitrinele de sticlă — au fost făcute de copii. Colecțiile și obiectele găsite au fost strinse în timpul excursiilor, de către participanții la Expediția pionierească din anul 1955.

Z. GANEVSKAIA
orașul Serpuhov

Unitatea de pionieri a Școlii nr. 63 din Moscova a hotărât ca în cinstea celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. să deschidă o expoziție cu obiecte confecționate de ei.

Intilnirea cu marinarii de pe vasul Potemkin

Despre felul cum s-a înălțat steagul roșu al revoluției, cu 50 de ani în urmă, pe crucișătorul „Potemkin”, copiii știu din istorie. Nu de mult, ei au avut însă fericita ocazie de a se întîlni cu cei care au înălțat acest steag.

La adunarea unității pionierești au venit Zinovii Gnatovici Fiș-

kov — fostul mecanic al crucișătorului și Zahar Panasovici Timbal — fost lochist.

Copiii au aflat de la oaspeții multe amănunte interesante din viața revoluționară a marinarilor flotei ruse.

M. VERDIS
satul Krimji
raionul Pervomaisk
reg. Nicolaev

Mășini noi în agricultură

„În vederea înzestrării în continuare a agriculturii, se vor asigura și se va organiza fabricația seriei de mașini de semănat, cultivate și recoltat cereale și alte plante corespunzător cerințelor tehnicii noi”.

(Din Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960).

În rîndurile ce urmează vom prezenta două din noile mașini agricole care se fabrică în țara noastră.

COSITOARE MECANICĂ

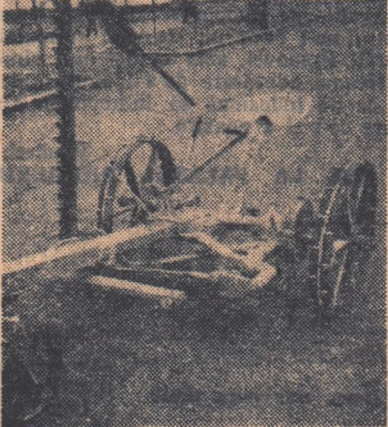
Cu ajutorul acestei mașini se cosește iarba din livezi, lucerna, trifoiul, dughia, borcagul și porumbul furajer. Ea este de o construcție foarte simplă. Priviți o asemenea cositoare în fotografie.

Ea se compune din următoarele părți principale: mecanismul de transmisie, aparatul de tăiere, mecanismul de conducere și un prap cu o roată de susținere. Mecanismul de transmisie este pus în mișcare de roțile de transport printr-un sistem de roți dințate. Aparatul de tăiere este asemănător cu cel de la mașina de tuns.

Cositoarea mecanică pe care am descris-o, pe lângă faptul că eliberează omul de o muncă destul de istovitoare cum este cositul, ea dă și un randament sporit. Utilizînd

noua mașină, un singur om poate cosi într-o zi pînă la 5 ha.

Pe lângă celelalte tipuri de semănători existente, industria noastră

SEMĂNĂTOARE CU BRAZDARE PATINĂ

tră constructoare de mașini agricole produce un tip nou de semănători care au brazdarele în formă de patină. Aceste brazdare fac ca sămînța să fie introdusă în pămînt la adîncimea necesară. Dacă celelalte tipuri se foloseau numai pentru anumite feluri de sol (nispis sau bulgăros), apoi noul tip se poate folosi pe orice teren asigurînd totodată uniformitatea se-

mănturilor în brazdă. Din punct de vedere constructiv noul tip este mai simplu și mai rezistent decît tipurile de semănători fabricate pînă acum la noi în țară. Noua semănătoare dă un randament mai mare decît oricare din cele existente pînă acum. Cu ea se poate semăna în opt ore între 9 și 11 ha.

Petre MIHAI

Sărbătoarea succesului

În sala Teatrului de Stat de Operetă alături de frații lor mari U.T.M.-iști, s-au adunat pionierii din Capitală să se bucure împreună de succesele acțiunii lor. E vorba de acțiunea de stringere a fierului vechi.

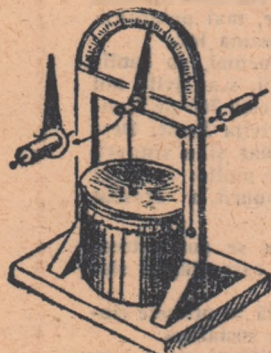
Poate vă mai amintiți de chemarea lansată de colectivul de conducere al unității de pionieri de la Școala de 7 ani mixtă nr. 40 din București. Prin ea, pionierii și școlarii din Capitală erau chemați să adune fiecare cite 10 kg. fier vechi.

În sală se află și Florea Lucia, trimisă să reprezinte unitatea de pionieri de la Școala elementară mixtă nr. 40. Dintre pionieri ea a luat prima cuvîntul și a povestit cum au reușit cei din unitatea lor să colecteze 10.550 kg fier vechi într-un timp destul de scurt. Desigur, n-a fost ușor să bați pe la poarta vecinilor, să-i rogi să te lase să le cotrobăiești prin curte doar, doar, și-o ieși în cale vreo bucată de fier vechi, nefolosit. Și mai greu a fost să cari fierul de la marginea Pădurii Andronache, la școală. Unitatea lor a fost premiată de Comitetul Orașenesc U.T.M. București. Ca răsplată, le-au fost dăruite 6 muzicute de gură și-un aparat de radio.

În sală se mai află și pioniera Mihăilescu Cristina de la Școala de 7 ani de fete nr. 56 din București. Ea singură a adunat 1.500 kg. fier vechi. Și în calea ei s-au ivit aceleași greutăți ca și în calea pionierilor de la Școala elementară mixtă nr. 40. Ca și ei, a învins și ea aceste greutăți. Pentru aceasta, ea a fost distinsă cu „Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.”.

Pentru aceleași merite, C.C. al U.T.M. a mai premiat Școala elementară de fete nr. 70, Școala elementară de băieți nr. 117 și Școala elementară de fete nr. 56.

După premierea pionierilor și școlarilor fruntași în colectarea fierului vechi, a urmat un spectacol, dat de artiștii Teatrului de Stat de Operetă.

BAROMETRUL

Haideti să construim un barometru. Nu vă trebuie nici mercur nici țevă de sticlă, nici mecanisme complicate. Puteți să-l construiți foarte ușor, singuri.

Turnați într-un borcan de sticlă puțină apă și lăsați-o să fiarbă. Faceți însă acest lucru în așa

fel încît borcanul să nu crăpe. Pentru asta nu puneți borcanul direct pe foc, ci într-o farfurie de metal în care se găsește apă sărată. Cînd borcanul s-a umplut cu aburi luați-l de la

foc, acoperiți-l cu o placă de cauciuc subțire, de exemplu cauciuc de la un balon. Intindeți cauciucul pe marginile borcanului și legați bine marginile borcanului cu o bucată de sfoară, astfel ca aerul să nu pătrundă înăuntru. Aburii se condensează repede și se transformă în apă. iar

cauciucul, sub presiunea aerului exterior, este împins puțin înăuntru; borcanului.

Tăiați dintr-un placaj gros un arc după dimensiunea borcanului și fixați-l cu clei pe o scîndură (cum este arătat în desen). Fixați pe arc doi scripeti mici. Ei trebuie să se învîrtească liber pe osiile lor făcute din cui subțiri. (Scripetii se pot confecționa din două bucăți înguste ale unui creion rotund. Scoateți din Ținele acestor grafitul — și veți obține un orificiu pentru osie). La unul dintre scripeti lipiți o săveată din hirtie. În centrul cauciucului întins lipiți o ată și treceți-o pe ambii scripeti. La capătul liber legați o greutate nu prea mare. Si iată că barometrul e gata. Acum rămîne să-l gradăm după barometru: din laboratorul școlii, ori după un alt barometru.

Scrieți gradajul pe o bandă de hirtie și lipiți-o pe cadran cum se vede în desen.

In urma publicării scrisorii lui Marcel Onescu din Deva, la redacția noastră au sosit multe răspunsuri. Pionieri, școlari, părinți, profesori, cu toții își spun părerea în legătură cu acei copii care au obținut să se laude, să mândă, să se poarte urit cu tovarășii din jur. O parte din aceste scrisori le-am publicat în paginile gazetei noastre și vom mai publica încă.

Discutați în adunările voastre, în orele educative, între voi, aceste scrisori. Trimiteți pe adresa redacției scrisori cu păreri voastre în legătură cu acei copii de la voi care au purtări asemănătoare.

Astăzi publicăm una din scrisorile sosite în redacție.

CUM ȚINȚARUL SE FACE ARMĂȘAR

Spune o vorbă a noastră că picătură cu picătură se face lacul mare. Dar lucrul acesta nu se întâmplă numai cu lacul, ci și cu omul. Vezi pe câte un țințar care, așa, de fudulie, își pune țigara în gură. Ei, azi o țigară, mâine o țigară, până ce țințarul se trezește un fumător atît de pasionat încît, deși știe că și macină sănătatea, nu poate să mai scape de pacoste.

Dar așa se întâmplă și cu alte obiceiuri ale omului. Iacă-tă de pildă, ce s-a întâmplat cu fiul meu, Petrea, elev în clasa a VII-a. Nu știi cum s-a făcut, dar într-o vreme Petrea al meu prinsese obiceiul să se laude. Vin odată prietenii lui

Să vorbim despre ACEȘTI COPII

la noi și din una din alta aduc vorba despre o carte.

— Ahă! I, sare Petrea, păi de cînd am citit-o eu pe asta!

— Cum ai citit-o, măi Petrică, abia ieri a venit la librărie?

— În fața unei asemenea întrebări, Petrea se roșește, dar nu vrea să dea înapoi.

— Păi, am citit-o, nu mi mai amintesc cînd, dar am citit-o.

Și fată că lăudăroșenia l-a făcut pe Petrică să spună o minciună. E drept, nu era o minciună mare ci una așa, cum se spune în popor, cit un țințar.

Trec vreo cîteva zile și într-una din ele îl întreb pe Petrică.

— Ei, ce notă ai luat azi?

Petrică se codește puțin dar apoi răspunde:

— Nu știu, pentru că astăzi nu mi s-au dat notele.

În seara aceea însă, a venit la noi Matei al lui Pînzaru, coleg cu Petrică și ne spune că a căpătat 5 la romină iar Petrică a luat 3.

De data asta, minciuna lui Petrică nu mai era „ca un țințar“, ci crescuse ceva mai mare.

Și poate ar fi ajuns un „armășar“ în toată legea, dacă n-avea să se petreacă următoarea întâmplare. Odată, la gazeta de perete, era nevoie de un desen. Pentru așa ceva nu trebuie să fii neapărat pictor, dar ceva pricepere tot se cere. Cînd colo, sare Petrea al meu.

— Eu am să fac desenul...

Și așa a rămas. Peste cîteva zile, Petrea se duce cu desenul la școală. Era frumos, nimic de zis, și poate că ar fi fost pus la gazeta de perete dacă unul dintre băieți n-ar fi sărit cu vorba:

— Stați băieți, dar desenul aista e copiat după cel din ziar.

Și întinse copiilor foaia unui ziar.

Nu știu ce s-a mai petrecut pe urmă, dar îmi vine să cred că băieții au început să ridă de Petrică, dar mai ales să nu mai aibă încredere în vorbele lui. Cînd

dădea să spună și Petrică ceva, îndată săreau ceilalți. — Vezi Petrică, e prea gogonată!

Trebuie să-l fi durut mult pe Petrică aceste cuvinte, căci de la întâmplarea asta a început să se poarte altfel. Nu zic că s-a lecuit pe deplin, dar și-a dat și el seama că omul dacă nu e modest, dacă nu e sincer, nu e om decît pe jumătate.

Asta am vrut să vă povestesc eu, copii, dar nu așa numai de dragul de a povesti. Știu că sînt unii printre voi, care, atunci cînd nu-și fac temele, vin la școală și zic:

— Tovarășe profesor, eu mi-am făcut temele dar am uitat caietul acasă.

„Ei, nu-i nimica, își zic ei după ce au scăpat, cu acest viclesug, de mustrarea profesorului, n-am spus o minciună mare“.

E drept, nu-i o minciună mare, e așa cit un țințar, dar de aici nu mai e mult pînă să ajungă cit un armășar. Și nu e nimic mai urît pentru un om decît faptul că el spune minciuni.

Gavrilă ȘUTEU
muncitor de pădure
din Neagra Șarului, Vatra Dornei

Al Ovidiu ZOTTA

Iată colo elefantul,
Uriș cum nu e ulțul!
Nasul — stîlp de telegraf
Și urechile — cearceaș!
Colții — spade-novoioate,
Iară truoul o celte!
Dați-mi voie să vă spun
Care e povestea lui:

Cică-n vremea de baladă —
Cînd avea și ursul coadă —
Elefantul, între colți.
Nas avea, precum au toți.
Nici prea mare, nici prea mic..
Ba, era și cîrn un pic!
Tare bine o ducea
Elefantu-n jungla sa!
I-a mers vestea pîn' departe
Că era puternic foarte;
Că frîngea din rădăcină
Cea mai zdravănă tulpînă;
Că zdrobea numai c-un brînci
Cele mai pietroase stînci;
Că dădea adeseori
Celor slabi un ajutor...

Elefantul, de-azi
Lauzele zi de zi.
S-a-ngîmfat ca un
păun
Și-a uitat să fie bun..
Ba, la orișice salut
Răminea și surd și
mut.

Cei din jur atunci i-au
spus:
— Umbli prea cu nasul
sus!

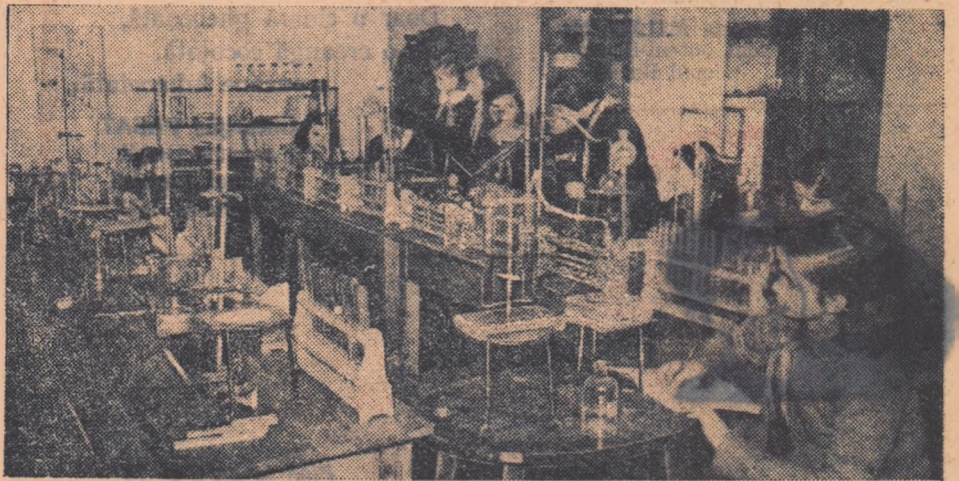

Azi așa, miine la fel,
Fără veste prinse el
A-i năpăstui pe cei
Mai slăbuți, mai mititei...

Cei din jur i-au spus:
— Se pare
Că-ți luși nasul la purtare!
Însă el, cu mult dispreț
Se răstea la ei semeț
Răspunzîndu-le mereu:
— Nu sînteți de nasul meu!

„Nasul, dac auzit
Cum de toți e pomenit,
Mîndru cugetă așa
„Mă, dar știți că-s cineva?!
„Nu se cade să mai fiu
„Cîrn așa precum mă știu!“
Și pe dată se lăși.
Se lungi, se prelungi,
Și, crescînd fără răgaz
A ajuns precum e azi.
Gogeamite tub de pompă
Care se numește trompă!

În palatele și Casele pionierilor din țara noastră sînt create toate condițiile pentru ca pionierii să-și poată petrece timpul liber într-un mod interesant. Sălițe, unde își desfășoară activitatea diferite cercuri, sînt înzestrate cu aparate și utilaj corespunzător. Iată în fotografia noastră, laboratorul cercului de chimie de la Casa pionierilor din orașul Constanța.

RĂȘFOIND O MATRICOLĂ

Eram în școala din Cuca. E o comună mică, cu o școală tot atît de mică. Acolo eram acum cîteva zile și răsfoiam matricola anului 1950. La prima vedere nu-i nimic interesant — nume și prenume de elevi, note bune și rele.

Am răsfoit cîteva pagini. Mam oprit... litera „B“, un nume oarecare, Boboc Gheorghe. Mă uit la note: 10 (asa se nota pe atunci) la romină... 10 la matematică... Bun elev, mi-am spus în gînd, ce o fi acum? Poate-i învățător într-o școală oarecare, poate-i muncitor, poate-i colectivist... cine știe?.. Dar cu Boboc Gheorghe aveam să mă reîntîlnesc curînd... De astă dată în realitate... Să vedeți numai în ce împrejurări...

Adunare de partid la fabrica de biscuiți

„Dunăreana“, Galați. Printre cei prezenți sînt mulți oameni în vîrstă, cu fețe grave, serioase. Sînt însă și destui tineri. Adunarea de astăzi e cu totul deosebită, doar nu-i puțin lucru... astăzi intră în rîndurile candidaților de partid un nou tovarăș... astăzi cresc din nou rîndurile partidului. Este primit candidatul tovarășul Boboc Gheorghe.

„Boboc Gheorghe... Boboc Gheorghe“, de unde cunosc acest nume? După figură nu mi-l aduc aminte... Și totuși îl cunosc.

Cineva în adunare vorbește tot despre Boboc Gheorghe. Vorbește despre el ca un bun muncitor, bun tovarăș. „Malaxorul său, spune mesterul brigăzii, n-a stat niciodată din lucru“.

„Bun muncitor... „Bun elev“ mi-a trecut ca o

scinteie prin minte. Da, da — asta-i Boboc Gheorghe, cel de pe matricola anului 1950.

După adunare am discutat multe cu el.

— Știi, i-am spus eu, că te cunosc?

— Pe mine? se miră el.

— Da! știu chiar mai multe despre dumneata. Ai învățat la Cuca, ai avut 10 la romină... 10 la...

— Așa-i! Acolo am învățat, spuse el visător și nu s-a putut opri să nu-și depene în puține cuvinte amintirile.

În primăvara anului 1950 am primit acolo cravata roșie. Pe atunci organizația de pionieri din țara noastră era la început. În sat apăruseră primele cravate roșii, era organizat primul foc pionieresc, se învăța primul cîntec de tabără! Și cînd te gîndești că eu le-am trăit pe toate acestea...

Și acum cînd mă duc vara în concediu stau de multe ori de vorbă cu pionierii. Ieșim seara la păscut vitele, facem un foc și atunci vin și amintirile... Atunci le povestesc întâmplări de acum 5 ani, alteori întâmplări și mai vechi cînd viața era grea, cînd pînă și în urătura de anul nou se spunea:

„C-am venit de la Cuca Unde-i mămăliga cit nuca“.

Așa se trăia pe atunci în sat la noi... Și Boboc rămase pe gînduri.

— Dar apoi? l-am întrebat curioasă.

— Apoi am urmat școala profesională de panificație — adică de produse făinoase. Aici am devenit și utemist, aici am primit prima sarcină de organizație, — responsabil cu echipa artistică.

Nici la această școală Boboc nu s-a făcut de rușine. La sfîrșitul celor 3 ani a obținut media 4,50.

Iar acum?

Acum e muncitor calificat. Lucrează la malaxor și împreună cu echipa sa își îndeplinește și depășește planul de producție. Viața lui e plină de bucurii — pionier, utemist și azi... azi candidatul de partid.

Geta COSTIN

Din creațiile noastre

PATRIEI

Patrie dragă, mult eu te iubesc,
De aceea ție-ți dăruiesc
Salutul meu drag, pionieresc.

Traiu nostru fericit
Țară, ni l-ai dăruit,
Ca să-avem în libertate:
Bucurie, sănătate.

Să-n florească multe flori,
Să crească cerealele
Să se-nalțe pînă-n nori,
Fălnice furnalele.

Tu ai munți, păduri și schele,
Drag pământ al țării mele,
Și ai plaiuri luminoase
Și multe cîmpii mănoase.

De aceea, țara mea,
Eu învăț în școala mea.
Și învăț cu mult elan
Așa te apăr de dușmani!

Georgeta MILITARU
com. Joseni-Berca
raionul Buzău

Gerul

Codrul geme și troznește...
Moș Martin se răsuțește,
În bîrlog, pe-ailaltă parte
Și adoarme mai departe.

Iepurașul Urechiuș
N-a scos nasul din culcuș.
Chiar și vulpea cea haină
A rămas în vizuină.

Că pe-un ger așa de mare
Cui-i mai arde de mîncare?
Doar o cioară gheboșată,
Pe o creangă cocoșată,
croncâne înfometată.

Gheorghe PASAT
comuna Osești
raionul Negrești
regiunea Iași

Desen de Iudita MARIANUT
Cenadul Mare-Arad

Ingrijiți păsărelele

Peste sat, peste cîmpie,
Pin-mai ieri scăldate-n soare,
A căzut albă mantie
De zăpadă sclipitoare.

Au rămas fără căsuță
Păsărele mii și mii;
N-au nici hrană pe măsuță
Cum aveți voi, dragi copii. —

Ingrijiți-vă de ele;
Boabe și firimituri
Așezați pe scîndurele
În copaci, pe jos, pe șuri.

Atîrnați sus, pe crenguțe
Cît mai multe colivii
Pregătiți-le căsuțe...
Cum aveți voi, dragi copii. —

Corina BĂCAUANU
comuna Ștefănești
regiunea Suceava

Mioara Ursachi
C.S.V.
Viforita - Tîrgoviste

Bu m-am născut în țara asta...

Bu m-am născut în țara asta
În zorii unei dimineți
Și n-am mai apucat năpasta
Ce-a bîntuit atîtea vieți.

Carpatul drag mi-a dat tărie,
Mi-a mprumutat din piatra lui...
Ochi sclipitori de bucurie
Mi-a dat albastrul Oltului.

Parlîdul m-a narmat cu ură
Și cu putere de oțel
Să pot lupta cu toți dușmanii
Care mai vor un nou măcel.

De-aceea țara asta-n care
Lumina zilei am văzut,
Tot mai frumoasă mi se pare
Căci ea mi-e mamă, m-a crescut.

Ioan LUPU
Școala medie nr. 1 — Galați

CINE ȘTIE MAI MULT?

Pînă la data de 19
februarie au sosit la
redacția noastră 2552
răspunsuri la întrebă-
rile puse în cadrul concursului „Cine știe mai
mult?”.

Grăbiți-vă să trimiteți la timp răspunsurile
voastre. Nu uitați să menționați pe plic: Pen-
tru concursul „Cine știe mai mult?”.

SERIA III

PENTRU CLASELE A VI-a și A VII-a

1. În care apă se innoată cu
mai puțin efort: în apă caldă
sau în apă rece? Explicați
de ce.

2. Ce strimtoare desparte
două mări, două oceane,
două peninsule, două conti-
nente și două state? Cum
se numesc aceste mări, ocea-
ne, peninsule, continente și
state?

3. Cum se explică faptul că
liliacul, deși nu are privirea
ageră, nu se lovește în timpul
zborului său de noapte de
nici un obstacol?

4. În buzunar eu am o su-
mă de bani mai mică decît
300, și toate bancnotele sînt
de cîte 3 lei. Dacă număr
bancnotele cîte două, cîte trei
sau cîte cinci, îmi rămîne de
fiecare dată cîte o bancnotă.
Dacă le număr însă cîte șap-
te nu-mi mai rămîne nici o
bancnotă. Cîți lei am eu în
buzunar?

5. Mătușa Safta a venit în-
tr-o zi și-a zis: Vai, mame,
astăzi am văzut pe cer doi
sori. Să știți că o să se întîm-
ple o nenorocire.

Explicați-i voi babei Safta
cum e cu apariția celor doi
sori pe cer și arătați-i de ce
n-are nici un temei prevesti-
rea ei.

PENTRU CLASELE A IV-a și A V-a

1. Ce număr împărțit prin
cincimea lui dă ca rezultat
5? Desigur, veți răspunde 25.
Dar mai sînt și alte numere?
Formulați singuri regula din
care să se vadă care numere
împărțite prin cincimea lor
dă ca rezultat 5.

2. Pe malurile unuia dintre
fluviile mari din lume se pot
întîlni orașe din 8 țări. Care
este acest fluviu și prin ce
țări trece el?

3. Arătați ce greșeli sînt în
următorul text:

„Cu ciocul, rîndunica își
scobi în tulpina măcieșului un
cuib de toată frumusețea. Era
adînc și călduros, așa că
puii n-aveau să se teamă de
frigul apropiatei ierni. Ba,
rîndunica cea isteasă rîndui
și un colion special unde a-
dună tot felul de provizii: se-
mințe de in, de cîneșă, boa-
be de grîu”.

4. Cînd se va atunda barca
mai mult în apă: cînd va
pluti pe rîu sau cînd va pluti
pe mare? Explicați de ce.

5. În care carte e vorba de
un cătel, de o fetiță, de-o
floarea soarelui care vorbește
și de niște bunici la care a
junco fetița după ce a petre-
cut o noapte într-o scorbură?
Cine a scris această carte?

Desen de Eugenia RUSSU
BUCUREȘTI